

Louka

1. Byla jednou jedna louka, kde plno květin se smálo.
A každý rád se na ni koukal a slunce ji všechnu krásu dalo.
Rostli tam chrpy modrý jak nebe i rudý vlčí máky,
tys měla mě a já jsem měl tebe tu louku jsme měli taky.
Bosi jsme běhali v trávě, o lásce si povídali,
i když jsme mohli, tak jsme ty kytky vůbec netrhali.
Snad jenom jednu bílou kopretinku cos nosila ve svých vlasech,
ptávala ses jí pomalinku, jestli toužím po tvé kráse.

Ref: Má-á, nemá-á rád, láskou se souží a po jiné touží.
Má-á, nemá-á rád, to ti říkala kopretinka tvá..

2. Až jedno předjaří přišli k nám stavaři a ukradli nám naši louku.
Ach ano je to tak, postavili panelák na našem krásném palouku.
Pohřbili chrpy modrý jak nebe i rudý vlčí máky,
pohřbili mě a pohřbili tebe tu louku pohřbili taky.
Sluníčko pláče, utichlo ptáče, vzpomínej na naši louku,
jak jsme se smáli a s kytkami si hráli a pohádky povídali broučkům.
Jako bych slyšel plakat kopretinku cos nosila ve svých vlasech.
Ptávala ses jí pomalinku jestli toužím po tvé kráse.

Ref: Má-á, nemá-á rád,